

[Carsten Andersen]

nisterens side, og jeg skal opfordre socialministeren til at medtage disse problemstillinger i sin bekendtgørelse. Jeg skal atter en gang takke for det gode arbejde i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 117 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, VS og KrF) mod 4 (FP).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til socialministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 150:

Forslag til lov om ændring af lov om stats-hospitalernes overførelse til amtskommunerne og af lov om social pension. (Overførsel af psykiatriske plejehjem m.v. under sygehusvæsenet til bistandsloven).

(Fremsat 29/1 86. Første behandling 5/2 86. Betænkning 21/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om frikommuner.

(Fremsat 28/11 85. Første behandling 4/12 85. Betænkning 21/5 86).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Taanquist (S):

Den skuffelse, som vor ordfører, hr. Henning Rasmussen, gav udtryk for ved førstebehandling af dette lovforslag, har ikke fortaget sig under lovforslagets behandling i kommunaludvalget, snarere tværtimod. Vi er skuffede over, at regeringen ikke har turdet give muligheder for, at kommunerne kunne gå i gang med virkelige forsøg, som kunne give nye erfaringer og ny viden med hensyn til andre måder at løse de offentlige opgaver på. Fremfor alt har regeringen sagt stop for næsten ethvert forsøg, der er i strid med regeringens egen ideologi. Jeg behøver blot at nævne eksempler som udvidet barselorlov og forsøg med sabbatordninger. Et af regeringspartierne, oven i købet det, der hver gang har stillet med indenrigsministeren, og som morgen, middag og aften taler om nærdemokrati, det nære samfund og lokalt selvstyre, bruger enhver mulighed for at vise sin mistillid til kommunerne, for at sætte kommunerne under administration. Derfor er den begejstring, som vi også i socialdemokratiet havde, da de første tanker om frikommuneforsøg kom frem, nu blevet dæmpet alvorligt ned.

Socialdemokratiet har sammen med socialistisk folkeparti stillet en række ændringsforslag, som er et minimum for, at lovforslaget kan blive acceptabelt. Vi ønsker – og jeg kunne tilføje: selvfølgelig – at kommunerne skal have udbetalt de penge, der som følge af forsøgene måtte spares på statens budget,

[Taanquist]

f.eks. statens sparede penge til dagpenge, kontanthjælp osv.

Hvordan skulle man kunne ansøre kommunerne til at foretage forsøg, hvis besværet er deres, men gevinsten statens?

Så ved jeg godt, at ministeren taler om, at der er afledede virkninger, og afledede virkninger er gode at argumentere med, men de skæpper forfærdelig lidt i den kommunale kasse eller på de kommunale budgetter. Netop på disse områder, der er så vigtige med henblik på en udvidelse af beskæftigelsen i kommunen, burde regeringen give kommunerne et incitament til at gå i gang. Nu har vi en fornemmelse af, at ministeren egentlig helst vil hindre kommunerne i at gå i gang med forsøg.

Vi har også stillet ændringsforslag om, at de udgifter, kommunerne måtte have ved forsøgene, holdes uden for de strafferammer, som regeringen lægger på kommunerne; det synes for os ganske naturligt.

Endelig foreslår vi, at der afsættes et beløb til en kvalificeret evaluering af forsøgene, således at disse evalueringer kan foretages af et uafhængigt videnskabeligt institut, f.eks. Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut. Det kan da ikke afhænge af tilfældigheder, hvor kvalificeret en evaluering der sker af forsøgene, og det bør da slet ikke være en tilfældighed, om der i det hele taget sker en evaluering, f.eks. om kommunen har de nødvendige midler uden senere at blive straffet af indenrigsministeren til at betale for evalueringen, eller om de tilfældigvis får bevilget pengene fra en af de fonde, som ministeren henviser til at de bare kan søge hos.

Jeg skal stærkt anbefale, at man stemmer for de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal begrænse min indsats til det afsnit i lovforslaget, der vedrører miljøministeriets område.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i socialistisk folkeparti, da vi læste dette afsnit, nok syntes, at man her forsøgte at smugle en del ting ind i lovforslaget, som folkettinget faktisk tidligere har taget stilling til og ikke ønsket at have med at gøre. Det drejer sig om spørgsmålet om flytning af zonenlovskompetencen, og det drejer sig om

spørgsmålet om kvalitetskontrollen med kommuneplaner og lokalplaner. Det er stadig væk ikke under udvalgsarbejdet lykkedes at få noget mere at vide om, hvad i grunden meningen er med at komme løbende med dette 1 år efter, at folkettinget har sagt nej til at optræde på den facon.

Når vi alligevel er gået med til et par ændringsforslag, hænger det sammen med det ændringsforslag, der vedrører naturfredningslovens § 43. Der foreligger her et forsøgsprojekt og et overordentlig velbeskrevet forsøgsprojekt. I en sådan situation har vi altså ikke så store betænkeligheder ved det, og vi mener, at der i dette forsøgsprojekt er rimelig styring og rimelig snor.

Dernæst kan vi nok heller ikke have så forfærdelig meget imod, at man inden for vandforsyningslovens område eksempelvis henlægger den konkrete sagsbehandling i Københavnsområdet til amtskommunen, sådan som ændringsforslag nr. 8 bl.a. hjemler det.

Men man kunne godt – nu skal jeg ikke uddybe det – rejse spørgsmålet om, hvorvidt ordet forsøg ikke i forbindelse med denne lov har fået et andet og langt mere bredt indhold, et langt mindre kvalificeret indhold, end ordet almindeligvis bør have, men det vil vores ordfører, hr. Agerschou, ved tredje behandling gøre noget mere ud af.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal sige her til indledning, at i det radikale venstre kan vi støtte de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag, og at vi må stemme imod de øvrige.

Vi glæder os imidlertid over, at det allerede nu er tilkendegivet, at der kan skabes bred politisk enighed om at fremme denne lovgivning og dermed mange af de forslag om forsøgsprojekter i kommunerne, som dette lovforslag åbner mulighed for.

Vi har anlagt det overordnede synspunkt, at vi ikke på dette tidspunkt, i denne indledende fase, vil gøre os til dommere over forsøgsprojekternes lødighed og endnu mindre over værdien og kvaliteten af et forsøgsresultat, som ikke er kendt. Derfor vil vi over hele linjen være positive over for, at der kan gennemføres forsøg.

Vi har imidlertid også i relation til nogle af de ændringsforslag, der er stillet, gjort op-

[Ole Vig Jensen]

mærksom på i en mindretalsudtalelse fra det radikale venstre, at netop når det gælder miljøområdet og planlægningsområdet, finder vi, at her må der tages helt særlige hensyn; så ud over, hvad der står i frikommune-loven om, at der skal tages hensyn til befolkningens retssikkerhed og dens velfærd og sundhed, mener vi også, at det samme gælder på miljøområdet. Vi mener ikke, at nogen af de forslag, der foreligger, lægger op til, at der skulle ske forringelser og skader. Vi har tiltro til, at kommunerne også på dette felt vil handle ansvarligt. Men vi har gjort opmærksom på, at vi her synes, at der ligger et særligt ansvar hos miljøministeren for at påse, at man undervejs i forsøgsarbejdet netop ikke lægger op til, at der kan ske forringelser og skader.

Når det gælder planlovgivningen, har vi også lukket op for muligheden for forsøg generelt, som vi har sagt det vedrørende de andre områder; men også her må man sige, at netop på dette brede område, planlægningsområdet, hvor der gennemføres forsøg i enkelte kommuner, som på ingen måde kan siges at dække landet ind, siger vi allerede på nuværende tidspunkt, at det ikke er givet, at der kan drages landspolitiske konsekvenser af et forsøg i en enkelt kommune på et eller andet planlægningsområde. Men det må vel i øvrigt være sådan, at hvad angår de fleste af forsøgene, bliver det folketingets opgave til allersidst at afgøre, hvad der skal fremmes, og hvad der skal afvises, når vi får forelagt forsøgsresultaterne.

Vi kan stemme for lovforslaget ved dets tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår, at det radikale venstre og hr. Ole Vig Jensen sætter deres lid til ministeren i forbindelse med disse forsøg. Det radikale venstre har i sit betænkingsbidrag skrevet: »Frikommuneforsøg, der medfører miljøskader, kan derfor ikke godkendes af miljøministeren.«

Jeg vil godt spørge hr. Ole Vig Jensen, hvad han har at have sin tillid i. Når man nemlig læser andetsteds i betænkningen, siger regeringen jo direkte, at der ikke skal stilles krav til det konkrete indhold af forsøgene.

Den udmærkede og rigtige bemærkning, det radikale venstre har skrevet i sit betænkningensbidrag, har altså desværre ikke hold i det, som regeringspartierne har skrevet i deres betænkningensbidrag. Derfor vil jeg gerne høre, hvad tilliden egentlig bunder i.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal sige til fru Dorte Bennedsen, at tilliden begrundes sig i to ting, og den ene er dette folketings almindelige store opmærksomhed omkring disse sager. Jeg er helt overbevist om, at der er mange, der med interesse vil følge sagen og også vil være opmærksomme på, om denne lovgivning undervejs vil kunne medføre konsekvenser, som vi ikke ønsker.

Så har vi klart tilkendegivet – og det vil undre mig, hvis ikke miljøministeren vil kunne bekræfte det – at ministeren som den dagligt ansvarlige for området vil følge forsøgene og netop, som det er betonet også fra vor side, eventuelt kunne gribe ind og standse forsøg, der ville kunne medføre skader af den art, som jeg her har nævnt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår på hr. Ole Vig Jensens svar, at det radikale venstres tillid bygger på, at det ikke tror på indholdet af de ord, regeringspartierne har skrevet i betænkningen. Det er betryggende.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Igen til fru Dorte Bennedsen. Jeg er ked af, at jeg ikke fik givet den tredje begrundelse, som i øvrigt er meget afgørende.

Jeg har tillid til, at der ikke er nogen kommuner, der i deres forsøgsarbejde vil gennemføre projekter, der kan medføre de skader, som både fru Dorte Bennedsen og jeg ville være betænkelige ved og ikke ønsker. Den tillid har jeg til kommunerne. Det er udgangspunktet for dette her, og derfor mener jeg, at fru Dorte Bennedsens bekymringer er uforholdsmæssige.

(Kort bemærkning).

[Leif Hermann]

Leif Hermann (SF):

Det, jeg gerne vil bede hr. Ole Vig Jensen om måske at uddybe lidt mere, er det radikale venstres betænkingsbidrag for så vidt angår den del af frikommuneforsøgene, der omhandler planlægningslovgivningen. Herom skriver – formentlig – hr. Ole Vig Jensen:

»Det radikale venstre ønsker også at påpege, at med de hidtil kendte forsøgsprojekter vil man ikke med rimelighed kunne forvente at drage landspolitiske konsekvenser af de pågældende forsøg.«

Nu vil jeg godt vide, hr. Ole Vig Jensen: hvad er meningen med at igangsætte forsøgene, medmindre meningen er at skabe en slags forbundsstatsdannelse i dette land, hvor vi har én lovgivning, der gælder i én del af landet, og en anden i en anden del af landet. Jeg vil gerne vide: hvad er meningen med at igangsætte forsøgene, hvis ikke der skal kunne drages nogle landspolitiske konsekvenser af dem, enten at dette duede ikke, eller at dette er noget, vi kan overføre til andre?

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Til hr. Leif Hermann skal jeg sige, at hele tankegangen bag denne lovgivning jo er, at der undervejs kan opstå flere og nye forsøgsprojekter. Det er hele ideen i frikommuneprojektet. Det er jo også grunden til, at der er kommet ekstra lovgivning, og at der formentlig vil komme yderligere lovgivning, som åbner for forsøgsmuligheder. Det vil sige, at med de bemærkninger, vi har gjort i betænkningen, mener vi, at på nuværende tidspunkt må man nok formode – men vi afviser ikke, at forsøg kan gøres – at de begrænsede forsøg, der er på planlægningslovgivningens side, formentlig vil være for isole-rede til, at man af dem kan drage landspolitiske konsekvenser. Det betyder ikke, at vi vil afvise, at de kan gennemføres, men man kan meget nemt forestille sig, at der i det videre forløb kommer flere forsøg, sådan at der af det samlede erfaringsmateriale, der efter 4 års forløb vil blive stillet til rådighed for regering og folketing, vil kunne drages landspolitiske konsekvenser, hvad enten de så måtte blive positive eller negative. Det vil vi se på til den tid.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ja men så fik vi det at vide. Nu vil jeg så gerne spørge hr. Ole Vig Jensen: hvad er det i grunden for nogle mulige landspolitiske konsekvenser, der kan ligge i, at man flytter kompetencen med hensyn til kvalitetskontrollen med henholdsvis kommuneplanlægningen og lokalplanlægningen? Er det ikke lige så meget et spørgsmål om at sige: vil vi have den kvalitetskontrol, eller vil vi ikke have den, sådan som lovforslaget er formulere-t?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg har bemærket, at der fra ordføreres side her har været bebudet, at man i forbindelse med forslagets tredje behandling ville komme med mere principielle bemærkninger i forbindelse med frikommuneprojektet, og jeg ser frem til, at vi også ved den lejlighed kan få en udveksling af synspunkter og en debat om tingene. Det har på et tidspunkt været forudset, at der skulle være en egentlig redegørelsesdebat om frikommuneprojekterne, men jeg tror, alle har været enige om, at der på nuværende tidspunkt ikke er noget særligt behov for en stor debat om frikommuneprojekternes situation, men at vi med fordel vil kunne vende tilbage til den på et senere tidspunkt. Men som sagt, tredje behandling er jo også en god lejlighed til at samle de bemærkninger op, som der måtte være af mere generel art.

Jeg er glad for, at forslaget, som det foreligger nu her ved anden behandling, er blevet så godt modtaget. Langt de fleste af bestemmelserne i den nye lov vil der tilsyneladende kunne opnås en meget bred tilslutning til fra folketingets partier. Det synes jeg er vigtigt, for hvis der ikke er en rimelig bred opbakning bag frikommuneideen, mister den noget af sin slagkraft, og de mange forsøg i kommunerne vil have en risiko for at blive tabt på gulvet.

Men naturligvis har nogle af bestemmelserne i lovforslaget ikke kunnet være lige tilfredsstillende for alle. Det er heller ikke sådan, at regeringen er begejstret for alle forslagene, men det er nu engang prisen for, at vi har valgt at lade kommunerne selv bestemme forsøgenes indhold og form.

Ifølge frikommuneloven kan der ikke laves forsøg, der anfægter borgernes retssikker-

[Indenrigsministeren]

hed, sundhed eller velfærd. Forsøg, der strider mod regeringens og folketingets økonomiske politik, kan heller ikke godkendes, og det samme gælder forsøg, hvis hovedformål er at gøre indgreb i løn- og ansættelsesvilkår. Endelig er det en forudsætning, at forsøgene er udgiftsneutrale mellem stat og kommuner, ligesom det tilstræbes, at forsøgene er udgiftsneutrale kommunerne indbyrdes.

Til miljøforslagene, som hr. Leif Hermann, hr. Ole Vig Jensen, fru Dorte Bennedsen og andre har været inde på, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at jeg naturligvis helt kan tilslutte mig det radikale venstres forudsætning om, at frikommuneforsøg ikke må føre til skade på miljøet. Hvis der er optræk til noget sådant, vil miljøministeren naturligvis straks gribe ind og bruge sin beføjelse til at tilbagekalde godkendelsen af forsøget. Jeg tror nu ikke, der bliver brug for sådan en indgriben; ligeom flertallet har jeg tillid til, at kommunerne kan administrere forsøgene på forsvarlig vis. Udtrykket »tillid« er gået igen i de meningsudvekslinger, der har været. Jeg er glad for, at der er så megen tillid mellem os alle sammen i det her spørgsmål, og det synes jeg vi skulle lade blive stående.

Mindretallet kritiserer i betænkningen, at en lang række interessante forsøgsforslag ikke er færdigbehandlet i ministerierne, hvorfor der ikke har kunnet medtages forslag om hjemmel i det forslag, vi her har med at gøre. Jeg skal ikke give forsamlingen nogen tal på det, men bare nævne, at flere forsøg allerede er i gang, og at mange flere vil følge, når folketinget vedtager dette forslag.

Jeg vil gerne føje til, at frikommunearbejdet som bekendt er en løbende proces, hvor vi hen ad vejen bliver præsenteret for nye forslag, der vil nødvendiggøre ny hjemmel. Det er også baggrunden for de ændringsforslag, som jeg har fremsat, og så er det jo endda ikke færdigt med det.

Jeg har netop afsluttet udarbejdelsen af en regel om frikommuneforsøg med udvidet åbningstid for butikker, noget som har betydelig interesse for en række af folketingets partier. Jeg vil derfor bede om, at også det forslag vil blive taget i betragtning, hvis der kan blive udvalgsbehandling af forslaget mellem anden og tredje behandling.

Jeg ved, at udvalget har mange andre omfattende arbejdsopgaver, ikke mindst i disse dage, men jeg vil være taknemlig, hvis udval-

get trods det ville håndtere ændringsforslaget om butikstid, som jeg tror har været imødeset af mange, så at det allerede kunne være med som hjemmel for en kommune, som derved kunne indlede dette forsøg.

Til spørgsmålet om evaluering, som har været rejst bl.a. af hr. Taanquist, vil jeg sige, at jeg afviser, at man overlader det til en bestemt forskningsinstitution at tage stilling til, hvilke forsøg der skal evalueres med ekstern bistand og med finansiell støtte fra staten. Det forekommer mig helt indlysende, at sådanne afgørelser må træffes i et samarbejde mellem kommunerne og de relevante fagministerier. Jeg er da opmærksom på, at der kan være opgaver, som bør evalueres på en sådan måde, at der også må findes de nødvendige midler til at finansiere det, men det, som forekommer som ændringsforslag fra to af partierne i dette spørgsmål her, er ikke acceptabelt.

Endelig vil jeg nævne, at det er min bestemte opfattelse – også efter mange drøftelser, jeg har haft med frikommunernes folk – at frikommunerne gerne ser en forlængelse af forsøgsperioden. Det har jeg givet kommunerne tilsagn om at se positivt på med henblik på i næste samling at fremsætte forslag om det.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Da indenrigsministeren netop har bebudet, at han ønsker at stille et ændringsforslag til lovforslaget, skal jeg som fungerende formand for kommunaludvalget anmode om, at forslaget på ny henvises til udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Først vil jeg gerne sige til ministeren, at det var dog en urimelig misforståelse, for nu at udtrykke det lidt paradoksalt. Med hensyn til evalueringen står der ikke nogen steder i forslaget, at det skulle overlades til et enkelt analyseinstitut at tage stilling til, hvad der skulle evalueres, og hvor meget der skulle evalueres. Det er en urimelig fortolkning af det, som vi har foreslået.

Det, jeg har sagt, er, at det selvfølgelig er kommunen selv, der skal bestemme evaluere-

[Taanquist]

ringsinstituttet. Jeg nævnte som eksempel Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut, men det skal selvfølgelig være op til kommunerne at vælge institut og også vælge, hvad de vil have evalueret. Men når ministeren siger, at man har overladt det til kommunerne at bestemme omfanget af og indholdet i forsøgene, så er det jo en sandhed med modifikationer, for ikke at sige, at det er en usandhed.

Jeg vil egentlig godt spørge ministeren, for at få et svar på det: er det ikke korrekt, at ministeren har sorteret en lang række af forslagene fra, som kommunerne har ønsket, og som de altså har bestemt omfang og indhold af?

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg er glad for, at hr. Taanquist tager afstand fra den tanke, at AKF skulle være den eneste instans, som i givet fald kunne komme ind og evaluere. Der er vi enige, det ville ikke være rigtigt, hvis man på forhånd udpegede en bestemt instans. Der kan være brug for at se på flere muligheder. AKF er bestemt en udmærket forskningsinstitution, men bør jo da på ingen måde have monopol på de områder, vi taler om her.

Med hensyn til spørgsmålet om de frikommuneprojekter, som er kommet frem, og de, der ikke er det, må hr. Taanquist jo være opmærksom på de kriterier, jeg gengav for, hvilke forsøg der kan gennemføres. Jeg opregnede omhyggeligt den baggrund, der kunne være, og det er selvsagt nødvendigt, at forsøg vurderes i forhold til de kriterier.

Men der er jo forslag, som ikke er efter regeringens politiske katekismus, men som gennemføres netop i lyset af, at der er tale om forsøg. Hvis man kun gennemførte de ting, som man selv havde sympati for, så ville forsøgene jo miste deres karakter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Indenrigsministeren sagde her for et øjeblik siden, at han var enig med det radikale venstre i tolkningen, at der ikke må ske forsøg, der kan gøre skade på miljøet. Det var selvfølgelig en bemærkning, som jeg var meget glad for at høre.

Jeg vil godt så spørge miljøministeren, om denne bemærkning fra indenrigsministeren

betyder, at miljøministeren ikke vil godkende byggeri i forskellige former for beskyttelseszoner. Jeg vil gøre miljøministeren opmærksom på, at manglende svar fra hans side tolker jeg som accept af den form for miljøskader.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg kan også begejstret tilslutte mig indenrigsministerens forståelse af det radikale venstres præcise betækningsbidrag om, at man ikke skal godkende forsøg, der medfører miljøskader. Det ville have undret mig meget, om der var nogen, der ville tage afstand fra en sådan sætning.

Det, jeg derimod godt vil spørge om, er det radikale venstres helgardering: »Hvis det skulle ske, at der under et forsøgs afvikling opstår risiko for sådanne skader ...« – altså miljøskader – »... er forudsætningen for en meddelt godkendelse faldet bort, og det er da miljøministerens ansvar at bringe ...« alle disse her skrækelige ting til ophør.

Jeg vil så godt spørge miljøministeren: hvordan sikrer miljøministeren sig viden om, at hvis der skulle opstå sådan nogle miljøskader, så kan ministeren også gribe ind? For når skaderne er opstået, så er det jo oftest for sent at foretage noget indgreb. Så hjælper det jo ikke så meget, at man siger: ja, det dér gik galt, så nu er forsøget slut, og I får ikke en tilladelse igen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 55 stemte for, 64 imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 om indsættelse af en ny paragraf

forkastedes, idet 55 stemte for, 66 imod.

§§ 5-7, ændringsforslag nr. 3, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 9, således ændret, ændringsforslag nr. 6 om indsættelse af en ny paragraf, §§ 10-14, ændringsforslag nr. 7, § 15, således ændret, og §§ 16-22 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 om en ny affattelse af § 23 forkastedes, idet 55 stemte for, 66 imod.

Ændringsforslag nr. 9 og § 23, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 om en ny affattelse af § 24 forkastedes uden afstemning.

§§ 24 og 25, ændringsforslag nr. 11 om indsættelse af 2 nye paragraffer, ændringsforslag nr. 12 om indsættelse af et nyt kapitel og § 26 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 13 og 14, § 27, således ændret, §§ 28 og 29 og ændringsforslag nr. 15 om indsættelse af en ny paragraf vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1.

§§ 30-33, ændringsforslag nr. 17 og 18, § 34, således ændret, ændringsforslag nr. 19, § 35, således ændret, § 36, ændringsforslag nr. 20, § 37, således ændret, ændringsforslag nr. 21 om indsættelse af en ny paragraf og §§ 38-40 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om energipolitiske foranstaltninger m.v. (Risøs formål).
(Fremsat 27/11 85. Første behandling 14/1 86. Betænkning 16/5 86).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Riishøj (SF):

Fra SFs side er vi skuffede over, at socialdemokratiet og de radikale ikke har kunnet tilslutte sig de ændringsforslag, som vi har stillet. Nok især det radikale venstre må have et forklaringsproblem, for i lovforslag nr. L 139 fra folketingsåret 1979-80 har fru Lone Dybkjær, hr. Niels Helveg Petersen og hr. Dræbye fremsat forslag, der er fuldstændig identiske med de ændringsforslag, som vi stiller her. Her foreslås således energirådet nedlagt, og det foreslås, at Risøs aktiviteter skal underlægges energiministeriet, og de øvrige aktiviteter ved Risø underlægges de relevante ressortministerier.

Derfor vil jeg godt have præciseret, hvorfor det radikale venstre ikke i dag kan stemme for nøjagtig det samme, som det radikale venstre selv stillede forslag om for seks år siden. Der må være en eller anden form for forklaring, som er vigtig at få frem. Det vil jeg gerne spørge fru Lone Dybkjær og hr. Niels Helveg Petersen om.

Lone Dybkjær (RV):

Til hr. Riishøj vil jeg bare sige, at det er jo altså ikke sådan, at livet går i stå, fordi et radikalt forslag ikke bliver vedtaget, og det gælder desværre også inden for energipolitik. Selv om vi meget tit er ude for, at vi får vedtaget vore forslag fem år efter og også selv fortsat kan arbejde for dem, så har vi altså ikke været fuldstændig overbeviste om, at det